

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان
۱۳ فبروری ۲۰۱۷

در افغانستان چه می گذرد ؟

۳۴۱

• وضعیت زندگی زنان و آزادی زندگی کردن انسانها در افغانستان با گذشت هر روز به کابوس مبدل شده می رود. با این که سروصداهای کرکننده رسانه های حکومت وحشت ملی و حامیان اشغالگر خارجی در وصف آزادی و حقوق بشر در افغانستان در همه جا پیچیده است و همه ساله میلیون

ها دالر را تحت نام حقوق بشر و مخصوصاً زنان از طریق انجوهای فاسد و مؤسسات خاین به مصرف می رسانند که قسمت اعظم آن دوباره به جیب های حکام فاسد و بیکاره سرازیر می شود، اما مردم این سرزمین بدبخت روز تا روز از حقوق انسانی شان فاصله می گیرند. حاکمیت مافیای جنگسالار در بسیاری از ولایت های کشور، زندگی را بر مردم فقیر و تهیدست به تنور سوزانی مبدل ساخته و حلقه بیعدالتی و ضد حقوق بشر را تنگتر بر گردن های شان حلقه زده است.

به تازگی از ولایت نورستان خبر می رسد که در ولسوالی واما ای ولایت، یک زن و مرد که عاشق یک دیگر بودند، به همکاری پولیس حکومت وحشت ملی از سوی مردم خشمگین ولسوالی متذکره دستگیر گردیده و سپس در ملاء عام تیرباران شده اند. جرم این دو، دوست داشتن یک دیگر و فرار از منزل با هم بود. محکمه صحرائی و غیر انسانی توسط نماینده حکومت وحشت ملی در ولایت فقیری چون نورستان و مناطق دیگر افغانستان هرگز نهادهای به اصطلاح حقوق بشر را نگران نمی سازد، چون همه از یک آبخور، تغذیه می شوند. این اولین حادثه از این نوع در ولایت نورستان نیست؛ دو سال قبل نیز دختری به اتهام فرار از خانه توسط چند تن از انسان های وحشی یک قبیله در نزدیک پارون مرکز ولایت نورستان سنگسار گردید و آب از آب تکان نخورد.

● هلمند د افغانستان په سویل کې له هغو ولایتونو څخه دی چې په تیرو ۱۵ کلونو کې د بهرنیو یرغلګرو او وحشي طالبانو د جګړو په اور کې سوځیدلی دی. د دې ولایت زیاتری ولسوالی د طالبانو په لاس کې دي چې د خلکو لپاره یې د ژوند هر ډول آسانتیاوې له منځه وړلي، خلک په ډیرو ستونزمنو حالاتو کې خپل ژوند تیروي. د وحشي طالبانو او د بهرنیو یرغلګرو او ګوډاګي دولت د سرتیرو د زور زیاتي له کبله زرګونو کورنیو خپل کورونه او ټاټوبی پرې ایښی او کندهار او کابل ته یې کډه کړې چې په نوموړو

ولایتونو کې هم له زیاتو ستونزو او کړاونو سره مخامخ دي.

دغه ټول کړاونه او ستونزې یوې خوا ته، خو هره ورځ د هغوی وژل او ټپي کول هغه نه بڅیږي چې جنایت او ظلم دی چې هره ورځ د هلمندیانو په وړاندې تر سره کیږي. د امریکایي یرغلګرو د څو ورځي مخکې بمباری وروسته چې په ترڅ کې یې لسګونو بې گناه هیوادوالو ته مرګ ژوبله واوښته، پرون د سلواغې په ۲۳ نیټه، وحشي طالبانو د لینکرګاه ښار په منځ کې د یوې درنې چاودنې په تر سره کولو سره، ۱۱ کسان ووژل او له ۲۰ څخه زیات یې ټپیان کړل. په وژل شویو کې د هغه ماشومان جسد هم شامل دی چې د سرک پر غاړه یې له خپل ورور سره پولی خرڅولي؛ د دغه ماشوم جسد د چاودنې د شدت له کبله په سګرو بدل شوی دی.

د ملي وحشت چارواکو چې ځانونه د کانکریټي دیوالونو تر شا پټ کړي دي، د دې ټولو ناخوالو اصلي عاملین ګڼل کیږي. دوی ګومان کوي چې تر قیامته به خپل ځانونه د کانکریټي دیوالونو تر شا پټ کړي، خو د خلکو صبر او زغم هم اندازه لري او دغه بیوزلي خلک به هر ورو یوه ورځ د دې ټولو بیعدالتیو، نامنیو، فساد، ظلم او زورزیاتي په وړاندې خپل غږ پورته کوي او د ملي وحشت حکومت ټول چارواکي به د تل لپاره له دې دریدلي هیواد څخه شري.

● نښتو شفاخانه های مدرن و عصری در افغانستان حتا در کابل، مردم را مجبور ساخته است تا جهت تداوی عزیزان خود به کشورهای همجوار سفر نمایند. با وجود این که هر بخش و هر اداره حکومت پوشالی را کشورهای مختلف از لحاظ مادی و معنوی حمایت کرده اند و صدها میلیون دالر در این بخش ها به مصرف رسیده است، اما با آنهم ارائه خدمات

صحي در بدترین حالت قرار داشته و در بعضی مواقع به علت نبود داکتر و دوا، بیماران جان می دهند.

به گفته وزارت صحت عامه افغانستان، هم اکنون روزانه ۱۰۰۰ شهروند افغان به خاطر تداوی به خارج از افغانستان سفر می کنند. در صورتی که مصرف اوسط هر فرد ۵۰۰ دالر در نظر گرفته شود، هر روز ۵۰۰۰۰۰ دالر و ماهانه ۱۵ میلیون دالر به خارج از کشور انتقال داده می شود که به نوبه خود تأثیر منفی بر اقتصاد مردم می گذارد.

این در حالیست که تنها کسانی توانائی متقبل شدن این مصارف را دارند که از درآمد نسبی خوبی برخوردار اند، و تعداد کثیری از باشندگان افغانستان که به مشکل بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ دالر در ماه عاید دارند، باید با خدمات صحی بی کیفیت که از سوی شفاخانه های دولتی و خصوصی ارائه می شود، تن به معالجه بدهند که در بسا اوقات به علت تشخیص نادرست و یا نبود دوا، بیماران به خاطر مریضی های قابل تداوی جان می دهند.